

زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد. انجیل یوحنا ۳: ۱۷

هنگامی که برخی آیه‌های کتاب مقدس را می‌خوانیم، تصور می‌کنیم که کاملاً درکشان کرده‌ایم اما با نگاهی دقیق‌تر به آنها درمی‌یابیم که مفهومشان عمیق‌تر از آن است که انسان بتواند آن را کاملاً درک کند. یوحنا ۳: ۱۷ یکی از همین آیات است. این آیه می‌تواند پاسخ سوالات بسیاری از انسان‌ها را بدهد. همهٔ ایمان‌داران وقتی در شرایط سخت قرار می‌گیرند ممکن است از خود بپرسند چرا خداوند به این همه ظلم و ناعدالتی در دنیا خاتمه نمی‌دهد؟ یا چرا خداوند برای پایان دادن به تمامی سختی‌ها عکس‌العملی از خود نشان نمی‌دهد؟

خداوند در کتاب مقدس به این سوالات پاسخ داده است. خداوند می‌گوید که قضاوت و نابودی این جهان اولویت اصلی او برای پایان دادن به ظلم و تاریکی نیست. خداوند محبت را به عنوان اولین راه برای نمایان ساختن اقتدار بی‌مانند خود برگزید؛ محبتی که برای راهبردی کردنش می‌بایست هزینه‌ای پرداخت می‌شد. خدای پدر، هزینهٔ عملی ساختن این انتخاب خود را با قربانی کردن یگانه فرزندش عیسیای مسیح پرداخته است. این هزینهٔ سنگین تنها یک ثمره به همراه داشت؛ نجات آنانی که خداوند را دوست دارند و به دنبال ایجاد رابطه با او هستند!

این ثمره آنقدر برای خداوند خوشایند بود که از ریخته شدن خون عیسیای مسیح صرف نظر نکرد. این در حالی است که خداوند می‌توانست تنها با یک اشاره دنیا و هرآنچه را که در آن است نابود سازد و به تمام ناعدالتی‌ها پایان دهد. خداوند صبر پیشه کرده تا به انسان زمان کافی را برای توبه از گناهان و ایمان به مسیح داده باشد. تنها به همین دلیل است که خداوند جهان مملو از گناه، ناپاکی و ناعدالتی را هلاک نمی‌کند.

عیسای مسیح، فرزند یگانهٔ خدای پدر، بر روی زمین آمد تا جهان را نجات بخشد. او مشتاق نجات همهٔ انسان‌ها است، اما صد افسوس که همهٔ انسان‌ها این نجات عظیم را نخواهد پذیرفت. برخی با نفرت به نجات او می‌نگرند و به مسیح پشت کرده، به راه خود در جادهٔ مرگ ابدی ادامه می‌دهند. جادهٔ نجات خداوند با پرداخت هزینه‌ای بسیار گزاف هموار شده است! تنها کافیت که ما با ایمان به عیسیای مسیح، به این مسیر پا بگذاریم تا آغوش خداوند را تجربه کنیم. هریک از ایمان‌داران می‌توانند با بشارت دادن به دیگران و درمیان گذاشتن شهادت زندگی خود با

آنها، دستشان را گرفته، به سوی جاده نجات خداوند هدایت کنند و آنان را در این راه با خود همراه سازند.

خداوند در این راه ایستاده است! او ایستاده است تا هر یک از ما را که در این مسیر حرکت می‌کنیم، برای رسیدن به آسمان همراهی کند. او همچنین در انتهای این مسیر منتظر ما است! او منتظر است تا ما را در آغوش بگیرد و بگوید "آفرین ای فرزند محبوب من! به آرامی پدرت وارد شو!"

خداوندا، امروز در مقابل تخت پرفیض تو زانو می‌زنم و نام مبارکت را می‌ستایم. نامی که در آن قوت و نجات وجود دارد. نامی که در آن به عوض قضاوت و هلاکت، حیات وجود دارد. پدر آسمانی، شکر که من را به سمت جاده نجات خودت هدایت کردی. آمین!

